Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet,
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o coloná 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Tĕrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 162. Brașov, Mercurĭ, 24 Iulie (5 August) 1896.

„Porniri de conciliațiune?“

Am adus în numĕrul de erĭ o scurtă scire, în care se spunea, că mai mulțĭ Românĭ fruntașĭ din Șomcuta mare au fost pedepsițĭ din partea fisolgăbirĕului de-acolo cu amende de câte 30 și de câte 10 fl. pe cuvênt, că ar fi ațițat poporul sĕ demonstreze cu ocasiunea serbărei mileniului.

Scirea a adus'o mai întâiŭ fóia unguréscă „Szatmár és Vidéke“, după care au reprodus'o apoi cu multă satisfacțiune și celelalte foi unguresci.

La primul moment casul pare mai puțin bătĕtor la ochĭ, căcĭ mai că nu trece sĕptĕmână, în care sĕ nu fiă osîndițĭ, când într'o parte când într'alta, cete întregĭ de Românĭ tot numai și numai pentru „agitațiă“. Firesce, că devenind astfel osîndele pentru „agitațiă“ în contra Românilor un obiceiŭ ḑilnic, ele nu mai pot face așa mare sensațiă. Ce este, de esemplu, amenda de câte-va ḑecĭ de florenĭ dictată contra Românilor dela Șomcuta, în asemĕnare cu anii de temniță și sutele de florenĭ, la carĭ sunt osîndițĭ atâțĭ alții?

Judecând din acest punct de vedere, n'ar rĕmâné, decât ca Românii dela Șomcuta sĕ se felicite, că au scăpat cum au scăpat, ér vitézului fisolgăbirĕu sĕ-i mulțăméscă, că nu i-a osîndit la mai greu.

Dér în faptă lucrul se presentă altfel. Pentru a puté apreția gravitatea scirei privitóre la osêndirea Românilor șomcutenĭ, trebue sĕ ne aducem aminte de vandalismele, ce s'au sĕvîrșit contra Românilor din acel orășel înainte de asta cu vre-o trei lunĭ.

Scim, că în séra de 9 Maiŭ, Jidanii dela Șomcuta, împreună cu puținii Ungurĭ, câțĭ se află acolo, au arangiat o iluminațiă pentru glorificarea mileniului. Românii, se'nțelege, nu s'au simțit îndemnațĭ de-a lua parte la acéstă iluminațiă, din care causă plebea jidano-maghiară s'a aruncat cu furiă asupra Românilor, bombardându-le casele cu pietri și bolovanĭ. Aceste atacurĭ sĕlbatice în contra Românilor s'au continuat douĕ noptĭ de-arêndul, fiind sdrobite cu pietrii până și ferestrile bisericei și școlei românescĭ.

Au trecut de-atuncĭ aprópe trei lunĭ, dér n'am auḑit, nicĭ n'am cetit unde-va vre-o scire, că s'ar fi luat mĕsurĭ pentru pedepsirea sĕlbaticilor demonstranțĭ. Prima scire, ce-o primim în causa acésta, este laconica informațiă a foilor unguresci, după care Românii șomcutenĭ, „hoții de păgubașĭ“, au fost pedepsițĭ pentru „demonstrații anti-maghiare“, arangiate cu ocasiunea serbărei mileniului.

Óre unde vei găsi om nepreocupat, care sĕ nu recunóscă în acéstă procedere un act de vindictă politică?

Unde rĕmâne în asemenĭ împrejurărĭ justiția?

Și pentru ca oglinda sĕ fiă mai completă, vom aminti, că după informațiile de mai sus tocmai acei fruntașĭ românĭ din Șomcuta au fost pedepsițĭ în primul loc, cărora li-s'au spart și ferestrile, ca d. es. advocații Nicolae Nilvan, Vasilie Dragoș etc., ér persóna, care i-a pedepsit și care pórtă slujba de fisolgăbirĕu, este un Român de origine, cu numele Vasiliu Toma!

Acest Tomă, necredincios față cu neamul sĕu, nu a aflat de cuviință sĕ ia în acel timp nicĭ cea mai mică mĕsură în contra sĕlbaticilor demonstranțĭ, așa că aceștia au putut în cea mai perfectă libertate sĕ-șĭ verse furia în contra Românilor, căcĭ nu li-a stat în cale nicĭ polițiă nicĭ gendarmĭ.

Așadér Românul este cel insultat și bombardat cu pietri și tot Românul este cel vinovat!

Așa merge dreptatea în „Țéra lui Papp János“. Nu s'a pomenit la noi cas, ca cine-va sĕ fi fost pedepsit, orĭ tras măcar la rĕspundere pentru-că a ațîțat la ură în contra națiunei române, măcar că acésta se întêmplă în stil fórte mare și în fiă-care ḑi. Românii însĕ, lăsațĭ pradă insultelor, bătăilor cu petrii și agitațiunilor ḑilnice din partea turbaților șoviniștĭ jidano-maghiarĭ, trebue sĕ sufere pe de-asupra și osîndele solgăbirăilor și tribunalelor.

In astfel de împrejurărĭ nu póte fi mai mare ironiă, decât a vorbi de „porniri de conciliațiune“ din partea guvernanților ungurĭ, fiă într'o direcțiă, fiă într'alta.

Austro-Ungaria și România.

Dóue ḑiare de căpeteniă germane, carĭ pledéză causa triplei alianțe, „Neue fr. Presse“ din Austria și „Kölnische Ztg.“ din Germania, se ocupă de viitórea visită a monarchului nostru la Bucurescĭ.

„Neue fr. Presse“ ḑice, că deși România nu s'a alăturat pe față la tripla alianță, e totușĭ lucru cert, că împĕratul Francisc Iosif nu ar face acea visită la Curtea română, décă România ar fi numai amica nóstră și nu tot-odată și amica amicilor noștri.

Cumcă acéstă visită nu va fi numai o simplă întórcere a visitei, ce a făcut'o astă-vară regele Carol la Ischl, se vede și din aceea, că pe când astă-vară nu au fost de față la întêlnire și miniștrii de esterne, acum în Septemvre vor fi acolo contele Goluchowski și Dimitrie Sturdza. Românii, cum se spune în cercurile bine informate din Bucurescĭ, consimt nu numai în genere cu politica esternă a Austro-Ungariei, ci în deosebĭ cu politica orientală a monarchiei nóstre. Situația în Orient nu e tocmai așa de posomorîtă cum se crede în anumite cercurĭ și rĕscóla din Creta va înceta și ea tocmai așa, cum a încetat în iérna trecută, cel puțin la suprafață, vijelia din Armenia.

România e convinsă — ḑice mai departe „N. fr. Pr.“ — că politica balcanică a Austro-Ungariei nu este numai acum desinteresată, ci că a fost desinteresată și în era lui Kalnoki, și în Bucurescĭ sunt toțĭ convinșĭ, că nu numai în România, ci și în Serbia și Bulgaria scie fiă-care, că cel mai bun păzitor al autonomiei statelo balcanice e Austro-Ungaria și că acésta nicĭ-odată nu s'a gândit sĕ-șĭ câștige protectoratul asupra unui séu altui stat. Décă guvernul sêrbesc séu bulgar dovedesce din când în când o atitudine ostilă față cu Austro-Ungaria, n'are pentru acésta nicĭ o causă. De aci vine apoi, că acéstă dispozițiă n'a aflat nicĭ-odată rĕsunet la dinastiile sêrbe și bulgare.

Declarația, ce a făcut'o Goluchowski cu privire la Balcanĭ în delegațiunĭ, a făcut cea mai mare impresiune în România. De atuncĭ nicĭ în Serbia, nicĭ în Bulgaria nu se mai îndoiesc ómenii despre sinceritatea politicei balcanice a Austro-Ungariei. Nu este intențiunea Austro-Ungariei de a urmări o politică de espansiune și și România urméză pe deplin față de Macedonia politica de pace a Austro-Ungariei.

România își îndréptă acum tótă atențiunea într'acolo, ca în spre Austro-Ungaria, respective în spre Ardeal sĕ-șĭ completeze liniile ferate și lucrul are aparința, ca și când politica orientală ar interesa-o numai în a doua liniă, România nu vré ca pacea, de care se bucură ea de douĕ decenii, sĕ fiă conturbată și ruptă și ca înaintarea economică sĕ fiă împedecată. Și décă Țarul va veni pe la finele lui August la Viena, se va convinge, că ascuțișul amiciției dintre Austro-Ungaria și România nu se îndreptéză contra Rusiei.

„Kölnische Ztg.“ atribue asemenea o mare gravitate visitei împĕratului Francisc Iosif la Bucurescĭ și Sinaia.

Luptele de partid în România amuțesc — ḑice numita fóie — înaintea acestui fapt de mare gravitate. Décă alipirea României la tripla alianță a fost deja fapt împlinit în anul trecut, s'au aflat totușĭ de aceia, carĭ au credut, că *cestiunea Ardealului* va turbura órecum bunele raporturĭ între Austro-Ungaria și România; și — după ce Austro-Ungaria are un rol atât de influent în tripla alianță și — între România și tripla alianță. Tóte aceste îndoelĭ însĕ vor dispăr[ea] în decursul visitei, și nu esistă nicĭ o partidă capabilă de guvernament în România, care sĕ nu se bucure de acésta. Realisarea acelei visite este meritul guver

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O dramă pe mare.

De *Sarah Bernhardt.*

Obosit și agitat îțĭ trimit aceste rêndurĭ.

In acest loc, care cu drept cuvênt se numesce „frumósa insulă“, dramele mării sunt dese și înfricoșate. Poporațiunea, — simpatică, blândă și curtenitóre, — se împarte în douĕ clase bine distinse: agricultorĭ și pescarĭ. Agricultorii cultivă grâu, cucuruz, ovĕs și cartofĭ. Pescarii au sardine, crapĭ și alțĭ peștĭ. Nicĭ unii, nicĭ alții nu se îmbogățesc prea mult, și carnea în gospodăria țĕranilor și a pescarilor e aprópe cu totul necunoscută. Poporațiunea nicĭ nu e prea tare de constituțiune; mai ales femeile sunt delicate și fine, cu nasul drept, cu gâtul fragil, cu un mers încetinel, dér mândru.

Bărbații sunt de statură mijlocie, bine proporționațĭ, dér n'au tăria vĕdită a bărbaților din Normandia.

Bărbații sunt mândri și, ceea ce frapéză mai mult pe observator, este împrejurarea, că între multele încrețiturĭ de pe față nu e nicĭ una pentru rîs. Bărbații și femeile sunt triștĭ și serioșĭ, fruntea e brăzdată de vre-o amintire séu neliniște órecare. Acésta vine de-acolo, că fiă-care are câte-un tată, frate séu fiu pe albastra și rĕutăciósa mare, care este colo și.... colo în jurul insulei, peste tot locul, unde ajunge privirea. Ei trăesc aicĭ din timpurĭ vechĭ, încunjurațĭ de acest cimitir rîḑĕtor și orâncen; și décă câte-odată rĕsună vre-un rîset de copil din vre-o colibă, de natură a însenina privirea mamei aflătóre la lucru în câmp, atuncĭ ea privesce tremurând împrejur, înspăimântată de plânsetul, ce-l aduc valurile mărei. Erĭ sta o fetiță de trei-spre-ḑece anĭ la marginea mărei, cu mâna de-asupra ochilor, pentru ca sĕ vadă pe fratele ei, care dispărea în depărtare pe drumul, ce duce spre portul Bordery. Ea era seriósă, ca o mică matrónă și esclamà: „Bagă bine de sémă, sĕ nu te rĕcescĭ! La revedere! Succes bun!...“

Dupa ce dispăruse, ea se întórse la colibă, pentru ca sĕ pregătéscă lucrurile pentru întórcerea fraților ei. Căcĭ ei locuiau împreună; trei orfanĭ, pe carĭ îi ajută statul, care le dă o mică pensiune. Fetița era în doliu adânc. Tata și mama Gonenantin muriseră acum doi anĭ, aprópe în acelașĭ timp: el murì în spital în urma unei mușcăturĭ de pesce după douĕ-spre-ḑece ḑile de suferințe înfricoșate; mama în urma unei suferințe de tuberculosă, după opt ḑile îi urmà în pămênt. Da, trei orfanĭ trăiau aci. Cel mai mare, în vêrstă de 18 anĭ, se ducea în amurg sĕ pescuéscă sardine; al doilea, de 15 anĭ se ducea cu vĕrul sĕu Pierre Maria Gonenantin sĕ prindă pescĭ. Se îmbarcau apoi toțĭ trei: Eugen, Pierre Maria și Michel Samzun pe mica barcă numită „Copilul deșertului“; pânza de colóre albastru deschis se întindea și corăbióra dispărea. Cerul era cam înorat, vêntul venea dela Vest. Mĕ uitam după ei, rîḑênd pe stâncă. Ei dispărură. Trecură óre. Un sunet îndepărtat mĕ făcu sĕ-mĭ întorc capul.

Un stol de pasĕrĭ sbura pe de-asupra capului meu scoțênd țipete pătrunḑĕtóre. Voiam sĕ părăsesc stânca, când auḑii nisce sunete tânguitóre, ca plânsetul unui copil. Mĕ întorsei încă-odată și vĕḑui pe insula, pe care se ridică farul Les Poulanis, pe mama Le Pelletier, soția paznicului farului, în genunchĭ, fâlfâind cu batista, și plângea strigând după ajutor. In apropierea mea se aflau lucrătorĭ, carĭ o observară, ca și mine. In câte-va minute toțĭ fură pe insulă. Ah, ce spectacul îngrozitor și sfâșiitor de inimă! La capĕtul insulei, cam trei sute de metri departe de țĕrm, se vĕḑu „Copilul deșertului“, rĕsturnat, pânza în apă, ér de catart acățărat tînĕrul Eugen Gonenantin, cu fața palidă ca céra, cu ochii închișĭ, cu capul legănat de valurile mărei. Urmării cu ochianul tóte peripețiile înfricoșate ale dramei. Copilul, care abia se m a

...ului național liberal, dér și conservatorii ...e bucură toomai așa de ea.

Privitor la pregătirile de primire i-se mai scrie din Bucurescî diarului „Kölnische Ztg.“ următórele:

Corespundĕtóre momentuositățeĭ acestui eveniment sunt și pregătirile pentru primirea Impĕratului-rege, care dela 28 Septemvre până la 1 Octomvre va fi óspe al regelui Carol în palatul din Bucurescî și în residența de véră admirabilă de lângă Peleș, situată în umbra pădurilor. Inaltul óspe va petrece în Bucurescî dilele de 28 și 29 Septemvre. In diua dintâi vor fi recepțiunĭ, un prând festiv în castelul regal și o iluminare splendidă a Bucurescilor, ér înainte-améda de 29 Septemvre e destinată pentru o inspecțiune a corpului II de armată, condusă de însușĭ regele Carol și o inspecțiune a forturilor dela Bucurescî, împreunată cu deprinderĭ în dare la țintă.

In Sinaia, séu mai bine în castelul Peleș, nu vor avé loc recepțiunĭ; petrecerea împĕratului-rege Francisc Iosif aci până la 1 Octomvre este destinată în prima linia convenirei personale a celor doi monarchĭ, legațĭ prin adéncĭ simțăminte de prieteniă, și escursiunilor în împrejurimea admirabil de frumósă a castelului dintre Carpațĭ, care are de a-șĭ mulțămi crearea sa dărniciei artistice a lui Carol I. Aci în castelul Peleș i-se va arangia înaltului óspe și un imposant conduct de torțe, împreunat cu o serenadă, de către numerósa coloniă austro-ungară din Bucurescî, la care, în urma relațiunilor intime dintre monarchia habsburgică și imperiul german, se va alătura probabil și colonia germană.

Dér și în cercurile societății române se manifestă nisuința de-a pregăti óspelui imperial o primire cât se póte de strălucită, și de-a serba dilele visitei împĕratului-rege Francisc Iosif în România ca dile de bucurie și dile festive.

SCIRILE DILEI.

— 23 Iulie.

Societatea „Petru Maior“. Președintele societății literare a tinerilor universitarĭ români „Petru Maior“, d-l D-rnd *Florian Munteanu* ne comunică, că cu diua de 2 August st. n. societatea a fost restituită în drepturile sale de mai 'nainte prin rescriptul ministerial 320, al căruĭ text l'am publicat în numĕrul de erĭ.

— o —

Nouă societate românéscă. Numĕrul societăților române s'a sporit încă cu una: „Clubul tinerimei române“, care-'șĭ va avé sediul în Cernăuțĭ și scopul ei este: „Desvoltarea social-culturală a membrilor ei și cultivarea reciprocă în limbă, istoriă și în literatura română“. Statutele nouĕĭ societățĭ, carĭ au fost înaintate în limba română și cu iscăliturile dómnelor: Baronesa Stefania Hormuzachi, Sofia Stefanovicĭ, Agripina de Onciul, Minodora Stefanelli, Eugenia Tomiuc, Victoria de Renney și a d-lui Gavriil Telega, au fost aprobate de presidiul țĕrii prin clausula românéscă de datul 3 Iulie a. c. Nr. 2111.

—o—

Infanticid misterios. Femeia Neaga Const. Dumitrache din com. Epurescî (România), ducêndu-se sĕ prindă pesce în Neajlov, ridicând plasa din gârlă a găsit înăuntru cadavrul unui copil născut de curênd. Inspăimântată de acéstă pescuire femeia alergă în grabă la primărie și istorisi faptul. Subprefectul plășei și parchetul județului au fost avisațĭ.

—o—

Relațiunile între România și Grecia. Vinerea trecută a sosit la Sinaia d-l Cleon Rangabé, însărcinatul de afacerĭ al Greciei pe lângă Curtea regală română. D-l Rangabé a presentat M. Sale Regelui scrisorile sale de acreditare.

—o—

A doua amânare. Erĭ a venit din nou înaintea judecătoriei ocolului I-iu procesul intentat de d-l Periețeanu-Buzĕu contra comitetului actual al Ligei culturale. S'a presentat d-l advocat al Primăriei Șoimescu din partea reclamantului, ér din partea defensorilor numai d-l advocat I. V. Vișan, representând pe d-l profesor Mihail Vlădescu. S'a făcut aplicarea art. 151 pr. civ. și s'a amânat judecarea procesului pentru diua de 3 August, când se vor cita din nou toțĭ defensorii.

—o—

Sêrbĭ persecutațĭ. Diarul „Narodni Listy“ din Praga anunță, că s'au pornit deja persecuțiunĭ contra acelor Sêrbĭ din Ungaria, carĭ cu ocasiunea visitei principelui Nichita din Montenegro în Belgrad, au călĕtorit în Serbia și au asistat la festivitățile primirei. Spune, însĕ, numitul diar, că de sigur între pretinșiĭ patrioțĭ Sêrbĭ au fost și mulțĭ spionĭ Maghiarĭ. — Tot „Narodni Listy“ anunță, că pedagogii și teologii sêrbĭ, carĭ și-au absolvat studiele în Belgrad, au înaintat plângerĭ ambasadorilor frances, rusésc german și turcesc, deórece guvernul bosniac nu numai că nu voesce să le dea nicĭ un post în Bosnia și Herțegovina, ci îĭ alungă chiar din provinciile ocupate.

—o—

Mare furtună. Din Tulcea (Dobrogea) se vestesce, că asupra acestui oraș s'a deslănțuit o teribilă furtună însoțită de o plóiă cu pĕtră în mărime neobicinuită. Furtuna a distrus o mulțime de case, bisericĭ și giamii. Magazii cu producte au fost sfărîmate și productele luate de vênt. Pagubele sunt incalculabile.

—o—

Japonezĭ în Sinaia. D-nii Matsunaga, consilier la ministerul de comunicațiă din Tokio, Japonia; R. Tanaka atașat la acelașĭ minister, și K. Den, directorul general al poștelor și telegrafelor japoneze, însoțițĭ de d-nii Kiru, director general al poștelor, și Argintoianu, șeful oficiului telegrafic din Bucurescî,— au fost primițĭ în audiență Vinerĭ la Castelul Peleș. M. Sa Regele i-a reținut apoi la dejun. Tot atuncĭ au fost invitațĭ la dejun la Castelul Peleș și d-l Voodward, profesor de limbile romanice la universitatea din New-York.

—o—

In saloniul băilor din Pucióa (România) s'a dat Sâmbătă séra o frumósă serbare literară-artistică împreunată cu dans, în folosul școlarilor săracĭ și al fondărei unei șcóle în Podurĭ, cu următorul program: La órele 8 se anunță începutul prin marșul „Deșteptă-te Române“, cântat de musica militară. Deschiderea ședinței printr'o vorbire a d-lui V. Gr. *Borgovanu*, profesor de pedagogiă în Bucurescî. Alte vorbirĭ din partea d-lor C. *Alexandrescu*, revisor școlar al județului Dâmbovița; C. N. *Costescu*, M. *Mihăilcanu*, membri ai corpului didactic din Bucurescî, și d-l Toma *Basilescu*. Dansul începe cu Hora românéscă. Costumul național e de dorit. — Sperăm, că vom primi un raport asupra acestei serbărĭ atât de românescĭ.

—o—

Din creștin — jidan. Dela introducerea nouĕlor legĭ bisericescĭ-politice încóce se ivesc în Ungaria multe casurĭ de acelea, unde creștinĭ trec la jidovism. Astfel dilele trecute a trecut dela lega rom. cat. la jidovism, antreprenorul Juliu Karvázy din Loșonț. El primi numele de Abraham, și la trecere îl înduplecă miréssa lui, care nu voi sĕ-șĭ părăséscă credința mosaică. Étă ródele nouĕlor legĭ „liberale“!

—o—

Princesa Luisa a Bulgariei a plecat dilele trecute la satul de munte Rilo-Selo, unde voiesce sĕ petrécă o parte din vară. Pe cale până acolo ea a fost însoțită de-o puternică escortă militară, deóre-ce se lățise faima, că mai multe bande de tâlharĭ de prin munții bulgarĭ s'ar fi înțeles sĕ prindă pe princesă, s'o răpéscă, și s'o estradee numai pentru o enormă sumă de rescumpĕrare. In jurul satului Rilo-Selo s'au făcut multe deținerĭ. Frumósă țéră!

—o—

Disolvarea dietelor provinciale austriace. „Wiener Zeitung“ în numĕrul sĕu din 28 Iulie a. c. a publicat o patentă împĕrătéscă, prin care se dispune, ca dietele provinciale din: Austria de sus, Stiria, Carintia și Silesia sĕ fiă disolvate. Se vorbesce, că și dieta Bucovinei va fi în curênd disolvată.

—o—

Tinerimea română din Bucovina. Cetim în „Gaz. Bucovinei“ următórele: Societatea academică „Junimea“ a decis sĕ arangieze în decursul feriilor două serate cu dans, dintre carĭ una la Câmpulung, în 10 August st. n. a. c., ér a doua în Rădăuțĭ, la începutul lui Septemvre a. c. Amêndouĕ aceste serate se dau în folosul „Internatului pentru studenții românĭ“ din Cernăuțĭ.

—o—

La catastrofa vaporului „Iltis“. Am fost amintit dilele trecute despre catastrofa, care a îndurat'o în mările chineze vaporul german „Iltis“. Din Shangai se depeșéză acum, că vaporul, lovindu-se de-o stâncă, se rupse în două. Cei 11 individĭ carĭ rĕmaseră în viéță din întreg personalul ce se afla pe vapor, se prinseră de scândurĭ, butóe și alte rĕmășițe de lemn de pe vapor și timp de două dile și două noptĭ fură aruncațĭ încóce și încolo de valurile mărei, până ce în fine le bătù ceasul mântuirei.

—o—

Avis publicului. Magistratul orașului Brașov face cunoscut, că Duminecă, în 16 n. c. se vor vinde 15—20 chilograme de păstravĭ din lacul de pescĭ din Krizbav. Vinderea se va face la lacul așa numit Köncze din apropiarea Krizbavului și prețul unui chilogram de păstravĭ e statorit cu 3 fl. Doritorii de-a cumpĕra păstravĭ au de a se adresa cătră administrația locală forestierală din Krizbav și au de a se îngriji înși-șĭ pentru transport.

—o—

O învitare misteriósă. Alaltăerĭ primi profesorul Mendel, din Berlin, specialist pentru bóle de nervĭ, o învitare dela mareșalul de curte rusésc, în care învitare se face amintire despre bóla unei persóne înalte, fără de a i-se spune numele. Profesorul Mendel este rugat sĕ mérgă la Gacina.

—o—

Musica orășenéscă va concerta mâne, Miercurĭ în 5 o. în grădina Otelului Central Nr. 1. Incepênd de mâne musica orășenéscă va concerta regulat în fiă-care Miercure și Sâmbătă în Otelul Central Nr. 1, și în fiă-care Joe și Dumineca în Otelul „La pomul verde“.

Minciunĭ istorice.

Alba-Iulia, August 1896.

Din întêmplare, rĕsfoind printr'o așa disă istoriă, ce pórtă titlul „*Az 1848—49-iki Magyar Szabadságharcz Története*“, (Istoria luptei pentru libertatea unguréscă din 1848—49) scrisă de maarele „istoric“ Gracza György, între altele, am aflat o parte, care sub titlul „*A mikor az isten aluszik*“ (când Dumnedeu dórme) se descriu „faptele monstruóse ale Valahilor“. Capitalul acesta e întitulat pe unguresce: „*Az oláhok rémtetteiből*“.

Una dintre aceste „monstruosități“ spune *neaoșul* maghiar Gracza György, că s'a întêmplat în Alba-Iulia, unde *Românii*

---

susținea, p'aci era sĕ lase luntrea. Lângă dênsul se afla Michel Samzun, acățărat de bord, dând un strigăt de alarmă, pe care-l înăbuși valul, care nu voia sĕ-șĭ lase prada. O sută de metri departe de ei dispărù în valurĭ Pierre Maria.

Dér, puternic și bun înotător, se smulse cu un strigăt de bucuriă, căcĭ zărise pe tata Le Pelletier, paznicul farului, apropiindu-se cu luntrea.

— „Curagiu, băete!“ strigă Michel Samzun micului sĕu tovarăș. „Curagiu! Iată tata Le Pelletier, bravul salvator!“ Deodată veni un val, care învĕli corăbióra. Când Michel îșĭ ridică capul — era singur; valul luase pe copilul leșinat; dispărù în vêrtejul curentului, valurile se isbeau cu furiă în jurul victimei lor, luminată de-o rază de sóre, care se resfrângea în valurĭ.

Tata Le Pelletier ajunsese la corăbióră, după ce luase în luntre pe Pierre Maria; lacrimĭ marĭ curgeau pe fața bravului paznic. Cu mare tandreță desfăcù degetele lui Michel Samzun de pe catart. Trei pătrare de oră se luptaseră cu valurile și cu vêntul. Și Michel Samzun zăcea în luntre lângă Pierre Maria. Dér corpul mititelului nu-l aflară; luntrea se întórse la far. Mama Le Pelletier pregătise rufe, haine și ghete. Tovarășele mele alergară la mine sĕ pregătim vin ferbinte. Când tata Le Pelletier ajunse cu naufragiații la țerm, îl apucă pilotul cu ambele mânĭ: „Bravul meu! Incă o salvare!“

— „Da, dér unul a pierit!“

Deși el însu-șĭ ud, ajută pe ambii pescarĭ, cărora le clănțăneau dinții. Michel Samzun nu-șĭ putea desface mânile, pielea îĭ era albă și întepenită, ca a unui mort. Pierre Maria, care era mai mare și mai pățit, se reculese mai îngrabă, el privea cu furiă marea și scóse o înjurătură în pustiu....

După ce se îmbrăcară cu haine uscate și se încăldiră cu vin, se îmbarcară din nou și o luară dealungul portului Denbork spre Bordery.

Voiau sĕ pregătéscă pe mica Gonenantin. De acésta se îngriji murmurul mulțimei, care se apropia.

Ea eși în pragul casei, în haina ei négră. Ea vĕdù în depărtare pe pescarĭ și pe țĕranĭ, carĭ veniau în grupurĭ. Tânguiile ajunseră până la dênsa, ea recunoscù spaima după cuvintele: „Durere“ și „Ah“, carĭ mânate de vênt ajungeau la urechile ei. Chinuită de grijă, alerga în jos pe stradă. Fața îĭ era albă, ochii mărițĭ de gróză. Copila ințelese îndată, când vĕdù pe cei doi pescarĭ întorcêndu-se singurĭ acasă. Ea începù sĕ alerge strigând: „E mort! E mort!“

— „E mort!“ striga ea în genunchĭ înaintea portretelor părinților ei „E mort! E mort!“ murmura ea încet, înecată de plânset, în genunchĭ, cu capul rădimat de părete și cu mânile ridicate spre crucifixul Mântuitorului.

Er mulțimea de ómenĭ sta înaintea pragului cu capetele descoperite, fără sĕ dică nimic, de durere. Eu mĕ aflam printre ei și eram ca și dênșii.

Ucu.

O aventură a pictorilor Styka și Kossak.

Étă o istoriă nostimă povestită de pictorul polonez Jean Styka, ai căruĭ eroi sunt: Styka și prietenul sĕu Kossak.

Ei se apucaseră sĕ facă un tablou mare representând diferite episóde din viața eroului polonez Kosciusko și le mai rĕmăsese sĕ facă episodul intitulat „Kosciusko după lupta dela Raklavika“. Ei plecaseră sĕ facă studii topografice la fața locului. Raclavika se află pe teritoriul rusesc și autoritățile rusescĭ — nu se scie nicĭ până acum de ce — urmăreau pas cu pas pe cei doi pictorĭ polonezĭ. Aceștia se mutau dela o casă de țĕran la alta, urmărițĭ vecinic de Cazacĭ și tot-déuna cu frica în sîn, că vor fi prinșĭ și trimișĭ în Siberia.

Intr'o di s'au retras în odăița din fund a unei cârciumĭ sărăcăciόse și au poruncit o sticlă cu vin. Abia au început sĕ se sfătuéscă cum ar puté sĕ fugă mai repede și mai pe ascunsele peste graniță în Polonia, căcĭ Cazacii nu-i perdeau de loc din ochĭ și-i pândeau pe tóte potecile.

In odăiță intrară 2 țĕranĭ, se aședară la o masă de alăturea și cerură și ei o sticlă cu vin. Unul incepù să citéscă cu glas tare un diar, ca sĕ audă și tovarășul sĕu. Câte-va minute pictorii fură liniștițĭ; nu trecù mult și amêndoi trăsăriră deodată. Țĕranii ceteau în diar, că cei doi spionĭ polonezĭ Styka și Kossak au fost

ar fi ars de viu pe un individ cu numele Mégai, de profesiune ciasornicar, *şi cu carnea acestuia au fost forţaţĭ ceilalţĭ prinsonierĭ maghiarĭ a se nutri!...*

A dóua *monstruositate*, după cum spune acelaşĭ autor, s'a întêmplat în Bărăbantĭ, — o comună locuită în preponderanţă de *nemeşĭ* de religiunea catolică, — unde lui Baranyai Károly, în presenţa nevestei şi a fiicei sale, *Românii i-au tăiat cu ferestrăul mânile şi capul, şi înfigênd capul tăiat pe un par, l'au dat în mânile soţiei sale, ér mânile tăiate, punêndu-le în braţele fiicei sale, le-au forţat, ca astfel sĕ mérgă până la Blaşiu!*

Les', că dela început am cunoscut impertinenţa acestor mişelii istorice, dér împins mai mult de curiositate am cercetat totuşĭ sĕ aflu ceva în privinţa acésta şi étă ce am aflat:

Ce privesce punctul I, ceasornicar cu numele Mégai — după mărturisirea mai multor bĕtrânĭ din localitate, — *nicĭ în 1848, nicĭ după aceea* **nu a esistat în Alba-Iulia**, decĭ *nu s'a putut întêmpla cu dênsul ceea ce povestescc d-l Gracza György în „istoria" sa.*

Referitor la punctul al II-lea reproduc cuvintele fostului notar al Bărăbanţului, — şi care trăesce şi adĭ — *Baranyai* István, nepotul victimei din „Istoria" d-lui Gracza György:

„Merész szemtelenség ilyen valotlanságokat allitani", (Este o cutezată obrăsnicia a susţine astfel de neadevĕrurĭ) şi mi-a povestit mórtea unchiului sĕu astfel: Nisce Ţiganĭ din o altă comună, sciind, că vor afla la dênsul banĭ, l'au ridicat de acasă cu forţa; nevastă-sa alergênd după el ca sĕ priméscă cei 600 fl., ce-i avea la dênsul, în momentul când acesta a întins banii soţiei sale, unul dintre Ţiganĭ l'a rănit cu cósa la mână, ér un alt Ţigan, ca sĕ nu se mai chinuéscă, l'a străpuns.

Acésta este mărturisirea nepotului, care însu-şĭ s'a indignat audind nisce minciunĭ aşa încornurate şi încă în o carte, care are aerul a se numi, spre batjocura lumei, „Istoria".

Din tóte acestea se póte vedé, cât credĕmênt merită istoricul Gracza György, şi toţĭ istoricii de tagma lui.

Sperând, că se vor mai afla Românĭ, mai ales din părţile Năsĕudului şi a Bucerdei vinóse, de carĭ locurĭ încă légă d-l Gracza Gy. „fapte îngrozitóre", carĭ sĕ descopere adevĕrul, Vĕ rog, D-le Redactor, a primi espresiunea deosebitei mele stime:

Lucian Barbu.

Notiţe din istoria scólelor nóstre medii.

(Fine.)

Ca director Meşotă era regulat şi expeditiv, înşuşirĭ, carĭ i-au înlesnit în multe privinţe purtarea grelelor sale afacerĭ oficióse. Era omul, care scia sĕ represinte cu demnitate corpul sĕu profesoral în afară, şi cuvintele, ce le adresa el la ocasiunĭ, erau clare, adênc gândite şi pline de simbure. Faţă de colegii sĕi profesorĭ era conciliant şi prevenitor, voind a-i câştiga prin purtarea sa pe toţĭ în folosul şcólei. Şi colegii sĕi îşĭ arătau în mod cuviincios şi nesilit respectul către superiorul lor, care era *primus inter pares*, care escela în tóte între colegii sĕi cu vederile sale limpedite, cu experienţele sale probate şi cu tactul sĕu deosebit, respectând adese-orĭ părerĭ divergente, pe carĭ aflându-le temeinice, le primia de ale sale. Astfel directorul Meşotă era călăuzul colegilor sĕi.

Astfel într'un mod nesilit, numai cu autoritatea persónei sale, se pricepea sĕ impună, sĕ susţină ordinea, sĕ facă sĕ domnéscă armonia în corpul sĕu, sĕ stimuleze zelul colegilor sĕi pentru o conlucrare armonică spre binele şi propăşirea institutului. Căcĭ el era în adevĕratul înţeles al cuvêntului *spiritus rector* al institutului.

Aceea însĕ, ce-i pune corónă pe capul sĕu, este, că Meşotă, pe lângă tóte greutăţile, ce le avea ca profesor şi ca directorul şcólelor nóstre centrale: gimnasiale, reale şi comerciale, precum şi al şcólelor de fetiţe, ca notar al Reuniunei femeilor române, ca membru al Eforiei şcolare şi al feluritelor corporaţiunĭ bisericescĭ şi şcolare, totuşĭ a mai găsit timp a se ocupa cu aceea, ce face mărgăritarul de mare preţ din coróna faptelor sale, distingêndu-se între colegii sĕi cu activitatea sa deosebită *pe câmpul literaturei.*

Ca om Meşotă era stimat şi preţuit de toţĭ pentru însuşirile frumóse, carĭ împodobiau sufletul lui nobil. Era modest. Nu avea ambiţia deşértă de a voi sĕ brileze cu sciinţa sa; nu voia sĕ arete, că scie mult. In privinţa acésta urma întocmai frumóselor cuvinte ale filosofului Seneca: Atâta sciu, că nu sciu nimica. Era mai departe Meşotă prudent şi circumspect. De două şi trei-orĭ chibzuia un lucru, înainte de a'l face. După-ce se convingea însĕ, că e bine sĕ'l facă, îl îndeplinia cu tótă energia. In desbaterĭ era serios şi cu mult tact, respectând părerile altora.

Era om drept şi sincer. Nu se încredea uşor în fiă-cine. Pe care însĕ îl cunoscea, că e sincer, aceluia îi da tótă încrederea. Judeca cu sânge rece, fără sĕ se iuţéscă. Pe contrarul sĕu nu-l împroşca cu cuvinte violente. Ii spunea frumos, fără înfocare, ce avea sĕ-i spună. Faţă de lăudăroşĭ însĕ era cu mare necruţare, aducêndu-i la reson adese-orĭ prin tonul sĕu ironic, fără însĕ ca ei sĕ se fi simţit vătĕmaţĭ prin cuvêntul lui şăgalnic.

In ideile lui era o mare claritate şi consecuenţă. Fiă-care cuvênt era bine mĕsurat şi la loc potrivit. Era om de cuvênt. Pe cuvêntul lui putea orĭ-cine pune temeiŭ. Mai curênd s'ar fi întêmplat orĭ-ce, decât ca Meşotă sĕ nu'şĭ fi stăpânit cuvêntul dat.

Impodobit cu atâtea virtuţĭ intelectuale şi morale, Meşotă trebuia sĕ fiă iubit şi preţuit de toţĭ. Toţĭ simţiau interes a se apropia de el, a'şĭ petrece cu el, a se recrea şi inspira în societatea lui. Toţĭ, Românĭ şi neromânĭ, îl numiau un om vrednic, un harnic om, un om de ispravă, éră metropolitul Şaguna, inspectorul sĕu suprem, îl numia „mărgăritarul sĕu cel scump, vrednic sĕ fiă pus în coróna corpului profesoral dela gimnasiul seu".

Producţiunĭ şi petrecerĭ.

Concert şi petrecere în Rîşnov. Primim următórea Invitare la Concertul Vocal impreunat cu dans, ce-l vor da mai mulţĭ artiştĭ din Bucurescĭ, Duminecă în 9 August st. n. 1896 în sala cea mare a hotelului din Rîşnov. Inceputul la 8 óre séra precis. Preţul de întrare: 60 cr. de persónă. Venitul curat este destinat jumĕtate în favorul societăţii de imfrumseţare ér' jumĕtate pentru şcóla română din loc.

Rîşnov, 3 August st. n. 1896.

Comitetul aranjator: Creţulescu I. Hamsea, G. Proca, M. Marzel, N. Bărcănescu, Macedonescu.

N. B. Ofertele marinimóse se primesc cu mulţămită şi sĕ vor cuita publice.

Programa: 1). a) Plecareă Vînătorilor de Mendelssohn, cor bărbătesc. b) Pe lacul lin de Schumann, cor bărbătesc. 2). Te-am aşteptat sĕ vii de Vassiliu, cântată de autor, 3). Ţi aminteştĭ, Duo de Ricci, cântat de d-nii Bărcănescu şi Calotescu. 4). Flóre de Wachmann, cor bărbătesc. 5). Un glas de mângăere de Carini, cântat de Calotescu. 6). O séră de amor de Campana, cântat de d-nii Bărcănescu şi Calotescu. 7). O di de iarnă de Wachmann, cor bărbătesc 8). Romanţă de Schubert, cântată de Bărcănescu. 9). Doină de Vasiliu, cântată de autor. 10.) Floricică de Wachmann, cor bărbătesc.

Corul va fi dirigiat de d-l C. Cairetti. După concert urméză dans.

NECROLOG. Subscrişii cu inima plină de durere aduc la cunoscinţă rudeniilor şi cunoscuţilor încetarea din viéţă a prea bunei lor: mamă, sócră şi bunică Vĕd. **Emma Szerb de Cuvin** *născ.* **Fejér**, întêmplată în 30 Julie a. c. la 10 óre a. m. Rĕmăşiţele scumpei defuncte după sevêrşirea ceremoniilor funebralĭ, conform ritului gr. or. român, s'au depus spre odihnă eternă din locuinţa Nr. 15 strada Baross, în cimiteriul comun din strada Kerepes, în 1 August n. c. la 4 óre d. a.

Budapesta, la 31 Iulie, 1896 st. n.

Fiă-i ţérina uşóră şi memoria binecuvêntată!

George Szerb de Cuvin, Teodora Brêndusch născ. Szerb, vĕd. Augusta Missits născ. Szerb, ca fii; Constantin Brêndusch, ca ginere; Clarisse Szerb născ. Geiszt, ca noră; Constantin Missits, ca nepot.

SCIRI ULTIME.

Sibiiu, 4 August. Locotenent-mareşalul *Galgoczy de Galantha*, comandantul corpului de armată Nr. 12 din Transilvania, a rĕposat adĭ diminéţa la órele $3^1/_2$.

Budapesta, 3 August. Pe generalul de honvedĭ în neactivitate *Huberth* Andor, tribunalul de onóre din ministeriul comun de rĕsboiu l'a declarat nevrednic de rangul sĕu şi l'a judecat sĕ fiă *şters din lista generalilor*. Pensiunea i s'a lăsat. Motivul acestei judecăţĭ, dice „M. g." este arătarea făcută contra numitului general de către ministrul honvedilor br. Fejervary, că generalul a cutezat sĕ-l provóce cu tóte că el (Fejervary) era mai mare în rang.

Generalul Huberth a fost preşedinte al acelui tribunal de onóre honvedesc, care a fost enunciat, că Szemnecz Emil redactorul dela „Magyar Allam", care fusese condamnat pentru lesă-majestate, póte sĕ-şĭ conserve rangul de locotenent de honvedĭ. In urma acésta generalul Huberth fù pensionat, ér un nou tribunal de onóre a decis, că Szemnecz trebue sĕ-şĭ pérdă rangul de locotenent. Afacerea a ajuns înaintea parlamentului şi br. Fejervary a criticat pe Hubert. De aicĭ a provenit apoi provocarea cestui din urmă, care s'a terminat cu judecata amintită.

Bucurescĭ, 3 August. Regele şi Regina plécă mâne la Ragaz; Majestăţile Lor se vor opri Mercurĭ séra la Viena, unde vor sta până Joi după amédĭ. Regele Carol va primi pe d-l Goluchowsky în audienţă Joi diminéţa.

Bucurescĭ, 3 August. D-l *V. Rosetti*, director al diarului „Românul" şi deputat, spune într'un articul din ultimul numĕr al diarului sĕu, că *nu va merge la congresul interparlamentar dela Pesta.*

Bucurescĭ, 3 August. Vinerĭ, la ora 12, a fost primit în audienţă solemnă, la castelul Peleş, Escelenţa sa d-l *Ranghabé*, care a remis M. S. Regelui scrisorile sale de acreditare. Trimisul extra-ordinar al Greciei a fost reţinut la dejun. Tot Vinerĭ la aceeaşĭ oră a fost primit în audienţă solemnă, de către M. S. Regele Greciei, Escelenţa sa d-l *Bengescu*, trimis extra-ordinar al României.

DIVERSE.

Comerciu de fete. In Japonia de vre-o câtă-va vreme decurge un comerciu de fete fórte trist. Acolo adecă fiind fómete mare, poporul miser a exoperat dela guvern sĕ-şĭ vêndă fetele, pentru-că ele ţin de natura a aduce pentru părinţii lor acéstă jertfă. Pe fete le cumpĕră domni japonezĭ avuţĭ, drept a dóua soţie. Preţul lor până în dilele trecute era 400 fl., dér' acum se vênd chiar şi cu 20 fl. După trei anĭ fata îşĭ recapĕtă libertatea, décă cumpĕrătorul îşĭ reprimesce preţul cumpĕrării, ér' după şese anĭ îşĭ recapĕtă libertatea gratuit!

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

edactor responsabil **Gregoriu Maior.**

prinşĭ de Cazacĭ şi duşĭ la fortăréţa Kasematta din Varşovia.

Negreşit pictorii vedeau bine, că scirea e greşită, dér totuşĭ se temeau, că la urma urmei vor cădea în mânile urmăritorilor. Din pricina acésta, s'a hotărît sĕ profite de scirea falsă şi s'o ia repede la sănĕtósa.

Când eşiră afară, étă că se opresc înaintea cârciumei o patrulă de soldaţĭ; 6 Cazacĭ fioroşĭ de Don se scoborîră de pe caii lor micĭ şi sprintenĭ şi intrară în cârciumă.

Suntem prinşĭ! se gândiră pictorii şi nu sciau ce sĕ facă: sĕ fugă ca nebunii séu sĕ stea locului.

Unul dintre Cazacĭ, probabil comandantul, un om roşcat, cu înfăţişarea sĕlbatecă, cu fruntea încreţită, se apropiă de ei şi-i întrebă:

— „Cine sunteţĭ?"

Styka se gândi sĕ spue un nume fals, dér în urmă aducêndu-şĭ aminte de familia lui nobilă şi fiind un naţionalist înfocat, se bătù cu pumnul în pept, şi dise cu mândrie:

— „Eu sunt pictorul polonez Jean Styka, décă tocmai vreĭ sĕ scii!"

Cazacul se strîmbă urît:

— „Ei, şi de ce nu escĭ mai bine regele Sobiesky?" dise el în batjocură. „Dér tovarăşul teu nu cum-va e Kossak?"

— „Da, eu sunt acela!" rĕspunse acesta supĕrat, eu sunt Albert Kossak!

— „Atuncĭ eu sunt Papa dela Roma!" dise Cazacul rînjind ironic. „Palavragiilor şi mincinoşilor, continuă el, apoi chiar eu am prins erĭ pe polonezul Styka şi Kossak. Pentru fapta acésta guvernatorul mi-a dat galbenĭ imperialĭ. Acum trebue sĕ bem toţĭ banii".

Cei doi pictorĭ au bĕut cu Cazacii până a doua di diminéţa şi când au vĕdut pe Cazacĭ întinşĭ pe jos şi pe sub mese, beţĭ morţĭ, s'au furişat afară, s'au suit pe doi cai ai Cazacilor şi astfel au trecut graniţa în Polonia austriacă.

Mai târdiu s'a dovedit, că Cazacii au arestat 2 oficerĭ austriacĭ şi i-au dus la Varşovia. Oficerii aceştia, îmbrăcaţĭ civil, ca sĕ nu fiă socotiţĭ drept spionĭ, şĭ-au pus numele Styka şi Kossak, fără sĕ scie, că tocmai pe aceştia îi urmăreau Cazacii. După ce s'a deluşit lucrul, oficerii au fost liberaţĭ din fortăréţa Varşoviei.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 August 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.30
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.50
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2% .	124.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.50
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.85
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.10
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.50
Imprum. ung. cu premii	152.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	138.75
Renta de hârtie austr.	101.60
Renta de argint austr.	101.80
Renta de aur austr.	123.45
Losurĭ din 1860.	145.50
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	968.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	385.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	358.60
Napoleondorĭ.	9.50
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.65
London vista	119.65
Paris vista	47.55
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.20
Note italiene.	44.40

Cursul pietei Braşov.

Din 4 August 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.45	Vênd.	9.49
Argint român.	Cump.	9.40	Vênd.	9.44
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.48	Vênd.	9.51
Galbenĭ	Cump.	5.55	Vênd.	5.60
Ruble rusescĭ	Cump.	126.1/2	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.30	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Anunciu.

Se aduce la cunosciinţa publică, cumcă casele aparţinătóre eredilor după George Bariţiu, care constau din 2 edificii separate, cu o curte şi fântână comună şi anume:

1) casa situată în suburbiul Scheiŭ strada Caterinei de sub Nr. 3 nou, constătătóre din 2 odăi marĭ, un entreu, un cabinet, o bucătărie, pod spaţios, 4 pivniţe şi dependenţele necesare;

2) casa situată tot în suburbiul Scheiŭ strada băilor sub Nr. 6 nou, constătătóre din 2 odăi, un entreu, o bucătăriă spaţiósă, pod spaţios şi dependenţele necesare, care ambele case sunt partere, în stare bună şi aduc o chiriă anuală de 500 florinĭ v. a., în urma edictului oficiului cărţilor funduare din Braşov Nr. 1823/96 tkvi., se vor vinde la **17 August 1896 st. n. ante amedĭ 9 óre în localul oficios a cărţilor funduare din Braşov** prin licitaţiune judecătorescă benevolă plus oferentului.

Condiţiunile de licitaţiune se pot privi, atât la oficiul cărţilor funduare, cât şi în cancelaria advocatului Simeon Damian în fiă-care di dela órele 9—12 ante şi 3—5 după amedĭ. 1038,1—3.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiŭ 1896.

Budapesta—Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Trenŭ mixt.	Tren de persón.	Tren accel.				Tren de persón.	Trenŭ mixtŭ	Tren accel.	Tren accel.	Trenŭ de persón.
10.—	8.05		8.05	2 00	pl.	Viena . . .	sos.	1.55		1 55	7.20	6.20
8.30	2.15		5.45	9.15		Budapesta		7.—		7.40	1.50	8.10
11.21	4.16	5.10	9.02	11.19		Szolnok . .		3.37		5.31	11.44	4.28
1.33	5.48	8.00	11.33	12.47		P.-Ladány . .		1.19		3.56	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.11	sos.	Oradea-mare .	pl.	11.04		2.37	8.43	11.32
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	pl.		sos.	10.44	8.00	2.31	8.38	11.17
4.38	7.43	2.19	3.03	2.50		Mezö Telegd .		10.07	7.10	2 01	8.11	10.42
5.20	8.18	3.32	3.45	3.26		Rév		9.30	6.13	1.34	7.46	10.08
5.43		3.51	4 06			Bratca . . .		9.10	5.38			9.50
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17		Ciucia . . .		8.32	5.49	12.52	7.08	9.19
7.16	9.37	6.14	5.32	4.50		B.-Huiedin		7.54	4.59	12.20	6.39	8.37
8.07		7.32	6.24			Ghârbău . .		6.54	3.18			7.37
8.34	10.37	8.21	6 59	5.55	sos.	Cluşiu . . .	pl.	6.13	2 23	11.01	5.23	7.—
8.49	Tr. pers. 11.10	8.40	2.17	6.11	pl.		sos.		5.24	10 45	tr. pers. 4.35	6.45
9.06	11.27	9.09	2.52	6.27		Apahida . .			5.02		4.03	6.27
10.12	12 30	10.40	4.45	7.27		Ghiriş . . .		Tr. expr.	3.37	9.23	2.55	5.12
10.42	12.57	11.25	5.39	7.50		Cucerdea . .		Bucurest Arad Budapest	3.06	8.49	2.25	4.33
11.01	1 09	11.49	6.08			Uioara . . .			2.49		2.08	4.27
11.09	1.16	11.59	6.19			Vinţul de sus			2.41		2.00	4.20
11.31	Tr. expr.	12.29	6.57	8.17		Aiud . . .			2.17	8.23	1.38	3.59
11.48	11.40	12.55	7.30	8.33	sos.	Teiuş . . .	pl.	3.36	1.55	8.06	1.17	3.38
12.05	11.55	1 30	Din 1 Iunie în totă Joia şi în sărbători oat. şi or. comunică la Sinaia	8.38	pl.		sos.	3.18	1.29	7.59	12 57	3.06
12.33		2.08				Creciunel . .			12.55		12.32	2.40
12.47		2.27		9.09		Blaşiu . . .		2.48	12.40	7 30	11.59	2.26
1.18		3.11				Micăsasa . .			12.01	7.09	11.28	1.54
1.34	1.00	3.31		9.42	sos.	Copşa-mică .	pl.	2.15	11.41	6.56	11.10	1.35
2.13	1.02	3 46		9.44	pl.		sos.	2 12	11.14	6 54	11.05	1.01
2.32		4.08		9.59		Mediaş . . .			10.55	6.41	10.48	12.45
3 04	1.39	4 45		10.22		Elisabetopol .		1.40	10.21	6 20	10 18	12.16
3.40	2 06	5 27		10.51		Sighişóra . .		1.06	9.42	5 53	9.43	11.33
4.03	2 27	6 12		11.12		Haşfalĕu . .		12.52	9.12	5.32	9.19	11.16
5 34	3 30	7.50		12.26		Homorod . .		11.54	7.45	4 27	7.38	10.03
6.12		8.37		12.58		Agoştonfalva .			7.02	3.53	7.22	9.25
6.41	4.16	9.07		1.15		Apaţa . . .		11 11	6.36	3.37	6.48	9.01
7.16		9.40		1.34		Feldióra . .			5.58	3.16	6 33	8.28
8.—	5.07	10.25		2.09	sos.	Braşov . . .	pl.	10.10	5.08	2.45	5.57	7.48
3.55	5.14	11.—	6 40	2.19	pl.		sos.	10 05	5.20	2.18		9.08
4 40	5 59	12.26	7.30	3 01		Timiş . . .		9.39	4.14	1 42	5.20	8.28
5.10	6.29	1 11	8.00	3.31		Predeal .		9.12	3.32	1.12	4.14	8.01
12.00	11 25	8 30	10.05 Sinaia	9.30	sos.	Bucurescĭ . .	pl.	5 35	9.15	8.35	3.32	3.15

Cucerdea — Oşorheiu — Regh.-săsesc.

Trenu mixtu	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón				Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu de persón.	Trenu mixtŭ
2.30	8.10	3.11	10.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.45	2.36	8.31	12.42
3 19	8.51	3.52	11.40		Ludoşŭ . . .		7.02	1.58	7.38	9.59
4 12	9.37	4.37	12.26		Cipău . . .		6.28	1.19	6.55	11.01
5.12	10.27	5.26	1.14	sos.	Oşorheiu . .	pl.	5.34	12.25	5.50	9.54
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.		9.20	5.04	9.35
7.14	12.16	7.14		sos.	Regh.-săs. . .	pl.		7.54	3.30	8.05

Ghirişŭ—Turda

trenu de persón.	trenŭ mixtu	trenŭ mixtu	trenu de persón.		trenu de persón.	trenu mixtu	trenu mixtu	trenu de persón.
7 33	11.—	5.—	10.21	Ghiriş	5.05	10.30	3.20	9.12
7.53	11.20	5-20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52

Copşa-mică — Sibiiu — Avrigŭ — Făgăraşŭ

trenu de persón	Tren mixt	trenu de persón.	trenu mixtu					trenu mixtu	Tren mixt	trenu de persón.	trenu de persón.
2.20	4.45	11.55	7.10		pl.	Copşa mică .	sos.	9.34	3.05	6.25	12.35
3.57	6.35	1.25	8.50	3 13		Ocna . . .		8.11	1 27	5.07	11.01
4.19	7.01	1.48	9.15	3 39	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	12.57	4.40	10.30
	4.34		2.05		pl.		sos.	7.29			8.57
	6.16		3.58			Avrig . . .		6.02			7.16
	8.42		6.35		sos.	Făgăraş . .	pl.	3.28			4.30

Simeria (Piski)—Hunedóra

trenu mixtu	trenu mixtu	trenu mixtu	trenu mixtu		trenu mixtu	trenu mixtu	trenu mixtu	trenu mixtu
6.15	11.35	4.25	10.28	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna.	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12.20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Braşov—Zêrneştĭ

trenu mixtu	trenu mixtŭ	trenu mixtu		trenu mixtu	trenŭ mixtu	trenu mixtu
8.35	4.55	4 30	Braşov	7.44	1.29	8 31
10 28	6.36	5.49	Zerneştĭ	6.20	12.05	7 20

Mureş-Ludoş—Bistriţa

	Numai Linia comunică.	N. Marţia comunică		Circulă numai Marţia		Numai Vinerĭ circulă
4.—	9.10	4.20	Mureş-Ludoş	6.46	7.21	
5 03	10.28	5.35	Zau	5.49	6.24	
6 48	12 41		Ţagu-Budatelicŭ . . .		4.50	9.40
7 38	1.54		St. Mihaiu de câmpie .		3 44	8.46
8 33	3.02		Lecinta		2.48	7.43
9 07	3 41		Ş.-Măghiăruş		2.01	6 52
9.59	4 55		Bistriţa		1.16	5.55

Arad—Timişóra

6.20	11.25	5.		Aradu		10.43	3.44	10.55
7.08	12.15	6.14		Vinga		9.42	3.01	10.11
8.01	1.10	7.39		Timişóra		8.20	2.—	9.10
12.47	8.47	12 27	5.10	Segedin	6.05	2 30	10 05	2.15

Sibiiu — Cisnădie.

trenu mixtu	trenu mixtu		trenu mixtu	trenu mixtu
5.30	2.15	pl. Sibiiu . sos.	7.10	9.20
5.42	2.27	„ Selemberk „	6.57	9 07
6.06	2.51	„ Cisnădie pl	6.36	8.46

Sighişóra—Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtu	trenu mixtu		trenŭ mixtu	trenŭ mixtu
3 22	11.08	Sighişóra . . .	9.51	5.32
3.54	11.48	Haşfaleu . . .	9.02	4.54
6.20	1.59	Odorheiu-sécuesc.	7.15	3.—

Nota: Órele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadraţi cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.